70 år med orientering August 2022

2 gamle "gubber" Vemmetofte Klosterpark, juli 2022.

Efter opfordring i 2020 fra O-63 i Vordingborg til at skrive mine o-erindringer, synes jeg, at jeg nu vil opdatere og afslutte disse med 70 år her i 2022.
Grunden til opfordringen var vel godt 30 års medlemskab af 0-63, jeg var med til opstarten i 1963, senere formand i 8 år, kredsformand i DOF,s gamle struktur og her samtidig hovedbestyrelsesmedlem samt i en kort periode talsmand i skovkarleklubben Storstrømmen.

D.12.10.1952, 14 år gl. og søndagen efter at jeg var blevet konfirmeret, løb jeg mit første 0-løb. Det foregik på en regnvejrsdag i Udbyskovene med start og mål ved Udby kro. Jeg løb begynderbanen og vandt også denne. Dette blev så begyndelsen på en foreløbig 70 år lang "karriere" med utrolig mange gode oplevelser, godt kammeratskab, natur i lange baner, resultater lidt op og ned, med det er ikke det sidste, som i det lange løb tæller, det er de mennesker, man har mødt og omgåedes, som virkelig betyder noget for én.

Orienteringen i Vordingborg startede sidst i 1940´erne, først gennem terrænsport og senere gennem Vordingborg Roklub, hvor man ligesom i resten af landet indenfor roning brugte vinteren med løbetræning / 0-løb for kaproere.
VROS blev også hurtigt til en stor orienteringsafdeling og på kredsbasis løb vi 0-løb under Lolland-Falster og Sydsjællandskredsen. Der var 6 klubber i kredsen, Nyk. F., Sakskøbing, Maribo, Nakskov, Vordingborg og Herlufsholm.
Vi løb mange løb i 50´erne på Loll.-Falster, kortene var sort/hvide, fortrinsvis i 1.40.000 og for at gøre det lidt sværere, fandt man også på, ind i mellem, at fjerne nogle af de store skovveje !! En enkelt gang har jeg løbet 0-løb på 1:100.000 !!

Af navne fra dengang skal særlig nævnes Erik Jørgensen, Vord. Erik var ikke den store løber, men han var en af de første ildsjæle indenfor 0-sporten. Hvis man ikke havde billejlighed til at komme til 0-løb i Kristeianssæde på Midtlolland, ja, så havde man da sin cykel ! Erik sluttede sin "aktive" karriere som holdkaptajn på det danske badmintonlandshold i nogle år, hvor danskere var virkelig gode. Helge "Hver anden tand" Pedersen fra Maribo var en utrættelig organisator i Maribo og Knud H. Jensen "Kaffe" fra Nakskov var vel nok Danmarks mest brugte banelægger. Kaffe havde sin helt egen mening om, hvordan posterne skulle placeres, så begrebet "Kaffeposter" kender sikkert mange 0-63´ere stadig. En bedre kammerat end Kaffe fandtes ikke og de timer jeg har haft sammen med ham er uvurderlige.

Man havde en helt speciel tradition i kredsen omkring præmier. Det var dengang, der virkelig blev delt præmier ud ! Præmierne var i ”sølvtøj” i et bestemt mønster og alle præmier fra årets løb blev uddelt ved sæsonafslutning på Stokkemarke Kro, som dengang ejedes af den tidl. verdensmester i cykelløb Knud E. Andersen, kaldet ”Kokken”.

Der er altid nogle løb, man husker bedre end andre, ja, selv postplaceringer, kan man huske årtier senere !
Som juniorløber, formentlig midt i 50´erne, løb vi et natløb ved Havløkke, vest for Bandholm. Kaffe var banelægger og formentlig var det post 9, som jeg måtte kravle på ryggen ind til, under tætte graner langs en grøft ! (se kort) Postplacering: Grøfteende.

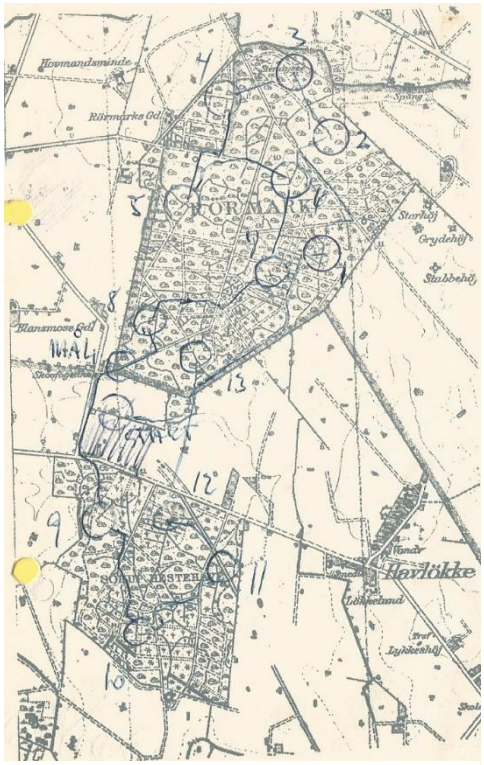

1955? Natløb i Havløkke Skov v/ bandholm.
Et rigtigt ”Kaffeløb”

I 50´erne var vi ofte i Jylland til de store løb. Min far, Viktor Hanen, Aage Holscher og Jens 'Fugl havde alle nogle ”rugbrød”, hvor vi kunne være mange i.

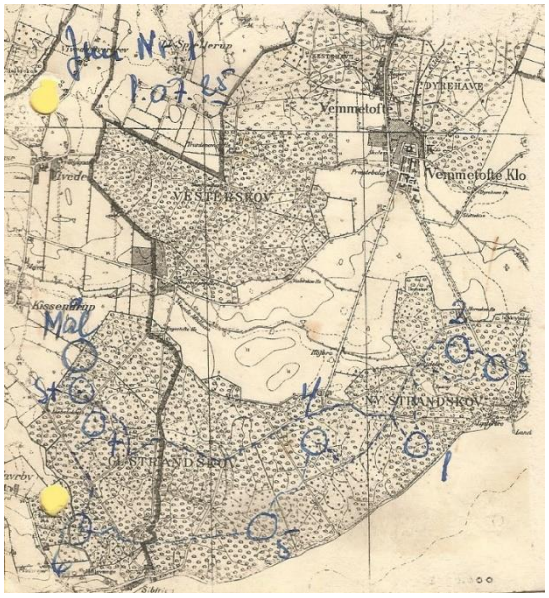

1957, Provinsen mod København
Vemmeyofte Storskov (Stevns)
nr. 1 i juniorklassen

Når vi skulle over Storebælt, ”gemte” vi så mange som muligt under sæderne, så vi kunne komme lidt billigere med færgen over Storebælt.
Vi gjorde normalt altid holdt ved de store bakker før Vejle, bilerne skulle have tilløb for at komme op, og derefter et hvil. Det sidste stop var hos købmanden i Nr. Snede for at få en kasse Gl. Carlsberg med, det var dengang der var 50 fl. i en trækasse !
I oktober 1954 var der DM i Vester Thorup Plantage ved Jammerbugten. Denne dag var der kuling og isregn over området, så det blev vel nok historiens værste oplevelse. Kun 1 i Herreklassen (Hans Hartmund, Holte) gennemførte indenfor maximaltiden på 3.30 timer, og kun 14 ud af 64 startende gennemførte løbet. Jeg gennemførte, 16 år gl. juniorbanen, som nr. 11 af 22 startende, jeg var den sidste gennemførende, det var virkelig hårdt.
De hårde udfordringer fortsatte. I det tidlige forår 1955 var der løb i Vemmetofteskovene på Stevns. Her skete næsten det samme som i Vester Thorup Plantage. Is, regn og oversvømmelser og så har man ellers aldrig senere prøvet noget lignende.
Ved DM i 1955 blev jeg nr. 4 i juniorklassen i Vrads Sande, i 1957 vandt jeg juniorklassen ved Provinsen mod København i Vemmetofteskovene og i 1958 kom jeg på juniorlandsholdet mod Skåne i Slagelseskovene, som Danmark vandt.

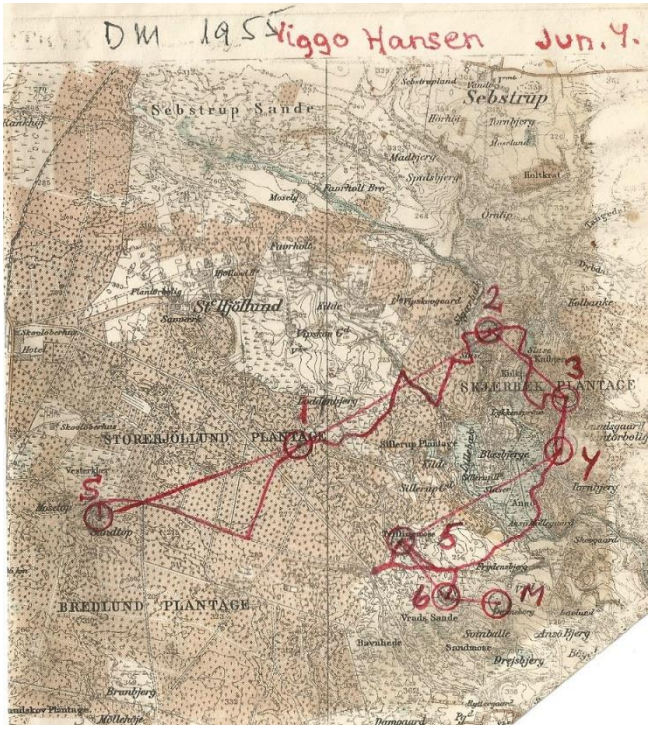

1955, DM i Vrads Sande
Nr. 4 i juniorklassen

1.november 1958 blev jeg udlært som maskinsnedker og 1. december gik jeg ombord på ØK´s M/S Malacca for at ”emigrere” til New Zealand. Mit NZ-ophold varede af forskellige årsager ”kun” 2½ år. 0-løb var på det tidspunkt ikke opfundet i NZ, så det var kaproning fritiden blev brugt på. Ellers vil jeg ikke omtale mit ophold på NZ, da det er en hel føljeton for sig selv, men det var en fantastisk oplevelse og jeg har stadig kontakter både på NZ og i Australien.

I maj 1961 var jeg tilbage i DK og der gik kun få dage før politiet dukkede op og spurgte, hvorfor jeg ikke var til genindkaldelse i militæret i foråret ! Det var jo let nok at svare på, for jeg havde slet ikke været soldat, men 1. sept. måtte jeg stille på Farum Kaserne hos Ingeniørtropperne, som efter årsskiftet blev byttet ud med Militærpolitiet på Hvorup kaserne i Ålborg, som jeg ”tjente” indtil marts 1963.
0-løb var jo blevet genoptaget og det lykkedes i 1962 at vinde Trænregimentets mesterskab, som udløste en lågæske i moseeg med Jydske Livregiments tegn på, en præmie, jeg hver dag nyder synet af.

1963 var skelsættende for orienteringssporten i Vordingborg. Man ville være en selvstændig klub, det var der nu basis for, og det lykkedes jo også. Jeg brugte lidt tid på, i løbet af vinteren at få tegnet 0-63 mærket, så det var klar til igangsætning af klubben. Tilbage i Vordingborg blev 0-sporten genoptaget, jeg var nok blevet lidt ”rusten” efter nogle år uden en alvorlig indsats.

Ved DM i Jægerspris samme år, var Peter Nielsen, 0-63 rykket op i Herreklassen, så sjovt nok blev det til lidt af en duel mellem os 2. Der var 84 startende, Peter blev nr. 15 og jeg nr. 20, men kun 1.25 min skilte os. Siden prøvede jeg ikke mere at konkurrere med Peter, han var alt for god, men han var jo også 5 år yngre.
Peter vandt også senere DM-guld og var en af de første korttegnere i Danmark.

Vordingborg Roklub havde indtil 1963 haft en meget lovende juniorfirer. I 1964 skulle de ro i seniorklassen, men kom til at mangle en mand. Jeg hoppede på, til en sæson med eliteroning, og blev så også holdkammerat med 0-løberen Erik Jensen (Snipler, også senere skovkarl). I løbet af sæsonen roede vi også kombineret otter sammen med Maribo, dog uden den store succes.

Jeg havde jo i 1963 mødt Hanne, så det blev til giftermål samt påbegyndelse af husbyggeri i 1964, så de efterfølgende par år, er der ikke rigtig nogle spændende 0-beretninger.
I juli 1967 deltog jeg sammen med Ejler Pedersen og Preben Lupnav, Herlufsholm i den navnkundige svensker P.O.Bengtsson´s Europaturné, som dette år gik til Sydengland og Lake District. Vi havde en supertur, kortkvaliteten var på det tidspunkt lige så ringe som i DK, og så skulle vi lige vænne os til en misvisning på vistnok 14 grader.

I løbet 60 érne var vi begyndt at tage til Ostseewoche i DDR, en sports-kultur og propagandauge i den nordlige del af DDR. Det var noget af en øjenåbner, at komme til enten Warnemunde eller Rostock, som det senere blev til. Vi var for så vidt frit stillet, når vi var dernede, men vi skulle veksle Østmark til D-mark pris og ved hjemrejse kunne redegøre for forbruget. Ved indrejse kunne det tage timer at komme ind, selvom vi kun var 3 biler, som skulle ind. Ved udrejse, blev alt undersøgt, spejlvogne kørt under vore biler for at se, om vi skjulte noget.
Alt var gråt og kedeligt, men flag, bannere og fotografier af magthaverne hængte overalt. Vi fandt hurtigt ud af, at østtyskerne manglede alt, især nylonstrømper var det store hit. Den ene gang lavede vi udsalg af alt vort habengut og det var sjovt at se, at 0-63éren Fin Jensens gamle løbetrøje mange år efter, stadig var i brug dernede ! Pengene skulle vi jo så se at få brugt, vi kunne jo ikke tage dem med ud af landet, så de blev spist og drukket op !

Vi løb i mange områder, fra Warnemunde i vest til helt ovre ved den polske grænse på øen Usedom. I 1968 foregik løbene tæt ved Warnemunde og især d. 14.07 huskes tydeligt. Hanne var højgravid med Steen, men jeg skulle bare tage af sted, hun havde fået Lise, Fin Jensens kone, til at være hos sig, så jeg skulle ikke bekymre mig. Denne dag løb vi Stafet i en park i Bad Doberan, jeg mødte hurtigt Peter Nielsen, vi løb på hvert sit hold, men vi fulgtes ad hele vejen rundt, men hvad jeg jo ikke vidste var, at Steen blev født kl. ca. 0800 om morgenen. Vi skulle hjem om eftermiddagen, men færgen var kaput, så vi kom først med en aftenfærge og klokken blev næsten midnat, inden jeg fandt ud af, at jeg havde fået en søn denne dag.

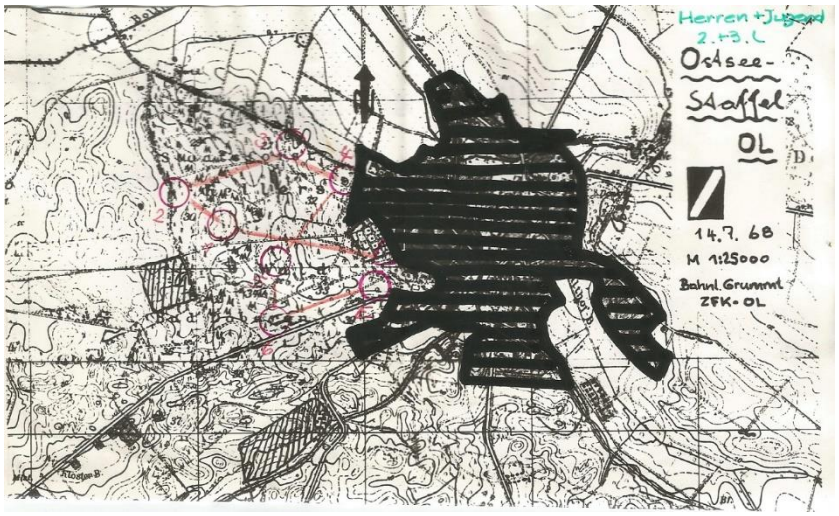

14.7.1968, Ostseewoche i DDR,
Stafet i Bad Doberan

Inden vi forlader 1960´erne skal lige nævnes Nytårs- og Nattergaleløbene. Til nytårsløbene var der mødepligt !! Kl. 1000 samlet start fra Slotstorvet, 1. post i nærheden af banegården, så delstrækket skulle gå igennem Algade, det var god PR for klubben, men hårdt for mange af deltagerne. Det var en stor fordel, at være lokalkendt, banerne og kortene kunne være meget finurlige. Hvornår nytårsløbene så er stoppet, ved jeg ikke, men de barske, må jo være forsvundet fra klubben !!

Nattergaleløbene var vist Brdr. Gasbjergs opfindelse. Jeg mener, det første løb var i Orebyskoven i 1963 med ”stævneplads” i en sandgryde ved Melbjerg Strand. Det foregik om aftenen som skumringsløb, vi havde lejrbål og sluttede dagen og natten med at feste videre på Remkolde Mejeri, hvor brødrene havde deres barndomshjem. Det blev starten på mange spændende nattergaleløb, det var altid aften/skumringsløb, hvor de efterfølgende fester nogle gange først begyndte ved 24 / 01- tiden, så det var ikke engang tidlig morgen mere, når festen sluttede.
Især et nattergaleløb har indprentet sig i historien. ”MYGGELØBET” blev det senere døbt. Jeg lavede løbet på ”Hovedet” på Knudshoved Odde. Start og mål lige på den anden side af Draget, fint kort, målebordblad 1:20000, MEN det blev lige nøjagtig den juniaften, hvor millioner af myg blev udklækket. Vi lavede et stort bål og ved at stå næsten inde i dette, kunne man indgå de værste myriader af myg. Elvar Thomsen fulgte sig så forfulgt af myg på turen, at han løb ud i vandet, tog en dyb indånding og gemte sigunder vandet, så længe han kunne holde vejret.
Vi kom dog alle helskindede tilbage til Kløften i Nyråd og ved 0030 tiden kunne festen så begynde !!

I 1966 blev Danmarks første o-kort præsenteret, Det var HALD-kortet tegnet af brdr. Leif og Flemming Nørgård, kort tid efter kom Peter Nielsen m.fl. på banen med vore egne kort, jeg var også selv med til at tegne Kuske- og Orebyskoven.

Jeg er den lykkelige ejer af HALD-kortet, men mangler desværre det første 0-63 kort samt Kuske- og Orebyskoven.

I 1970 ville Elvar Thomsen ikke være formand mere, så jeg overtog posten og havde denne til 1978.

Indtil 1973 havde vi ”klublokale” i handelsgartneriet Gemmelgård ved Fuglebakken, ejet af Jens Fugl, som selv var ivrig o-løber. Især badeforholdene var meget primitive = 1 stk. KOLD bruser ude midt imellem alle planterne !! Vi havde fået installeret et fint klublokale, så klubben trivedes fint her. I 1973 var det slut med gartneri, så klubben blev indlogeret i et klasseværelse på 1. sal på Kirketorvets skole. Det var bestemt ikke ideelle forhold, men på det tidspunkt den eneste mulighed.

Hjemmeværnsløbene med "Kaffe" som banelægger kørte jo bare derud af. I 1973 deltog Hjemmeværnsregion VIII ved DM i terrænsport v/ Viborg med et hold på 4 mand i klassen HA/OB. Konkurrencen bestod af afstandsbedømmelse, kortlæsning, håndgranatkast og 2 x 2 mands o-løb. Vi (undertegnede, Knud E. Nissen, Maribo, Peter Nielsen, Nyk. F. og Pauli Christiansen, Holeby (senere skovkarl i Sydjylland)) vandt foran Jægerkorpset.
Vi fik en stor pokal, men 4 mand kan jo ikke dele en pokal, så den forærede vi til "Kaffe", som tak for hans mange gode løb.
Senere på året i 1973 blev jeg nr. 3 ved DM i Old-boysklassen i natorientering, som blev afholdt i Åstrup-Bjerge skovene i nærheden af Hvalsø.
Den 20.2.1975 brændte en stor del af vor møbelfabrik i Nørregade i Vordingborg. I forbindelse med opbygningen indrettede vi nye medarbejder - og badefaciliteter, så her kunne 0-63 rykke ind, da disse var færdige. Det blev også til flere gode fester her, men desværre måtte klubben ud, da firmaet lukkede i 1982.

Ellers står 1970´erne som årene, hvor vi som klub rigtig kom ud i Europa. 2 x Schweitz, i 1975 og 1977, det var rigtige klubture med mange deltagere.
1977 nær Basel huskes nok særligt på grund af det megen regn. Det var regn, lyn og torden alle dage, for så den sidste dag under den afsluttende frokost at vende til det skønneste solskin.
A pro pos sidste dag. Vi skulle gå til start ! Dvs. 1½ times gang i regnvejr, 1 times løb og 1½ times gang tilbage, heldigvis var det lunt, men alligevel !!.

I 1974 fik Danmark sin første O-Verdensmester. Mona Hebo (Nørgård) som O-63 jo havde opdraget i O-sporten. Det var også en stor dag for O-63.
I 1976 skulle Mona forsvare titlen i Skotland. Tjæreborg Rejsers chartertur til Inverness blev ændret til en VM O-tur, hvor Caravellen var totalt fyldt med O-løbere incl. 6 stk O-63ére.
Det lykkedes desværre ikke for Mona, hun blev nr. 3, efter at have døjet med en kraftig forkølelse op til stævnet. Vi havde en fantastisk tur, var indkvarteret i Avimore og især den lokale Whisky, Glen Moray blev verdenskendt i Danmark herefter.

Indenfor terrænsporten findes forsk. mærker, guld, sølv og bronze, som kan opnås ved passende flid. Disse mærker stod Hjemmeværnsregion VIII også for at arrangere en gang imellem. "Kaffe" stod som sædvanlig for o-banerne, og det var guld-mærket, som interesserede mig mest. Hukommelsen svigter lidt her, Idet jeg mener at have taget det 2 gange, men ihverfald 19-20/5 -1979 tog jeg det i området omkring Guldborg.
Indenfor 24 timer skal man gennemføre 30 km cykelorientering, 8 km natløb, 12 km dagløb, håndgranatkast, afstandsbedømmelse og kortlæsning. Særskilt tidsbegrænsning på o-løbene. Dertil kommer 1500 terrænløb på bane, som kan løbes en anden dag. Jeg fik guldmærket uden problemer.

I 1978 forlod jeg formandsposten, formentlig på grund af arbejdspres. Årene fra 1980 – 82 var hårde på arbejdsmarkedet, så det resulterede i en firmalukning i oktober 1982. Vi kunne heldigvis selv afvikle vort firma og for mit vedkommende udviklede det sig til et meget specielt år 1983-84.

Et dansk indretningsfirma havde fået en enterprise med at udføre al indretning på et sultanpalads på Brunei. Her skulle bruges et maskinsnedkeri samt én til at stå for driften. Jeg blev kontaktet, solgte maskinerne og fulgte selv med til et års hårdt arbejde, men også en kæmpe oplevelse i en helt anden kultur. Dette kan også blive til en hel føljeton.
Tilbage i Vordingborg i 1984 stod det klart, at min fremtid lå et andet sted end i Vordingborg og det endte så med at blive hos HTH-Køkkener i Ølgod.

Vi købte et gammelt hus pr. 11.6.84 lige op ad den 75 ha store Ølgod Plantage og så var orientering ligesom indenfor igen. Jeg blev hurtigt medlem af OK West, Varde og Ølgod Plantage blev nytegnet i 1985. Forholdene for en O-klub i Ølgod lå lige for, vi kunne få gode klubforhold i Ølgod Idræts Forening (5 afd.) , skov lige for døren og andre gode skovmuligheder.

Ølgod IF – O-afd. blev dannet i 1986 og vi nåede op på ca. 30 medlemmer i klubbens levetid. Ølgod By blev tegnet i 1988, Malle Plantage 1991 og Tarm Plantage i 1993. Klubben afholdt også 4 divisionsløb i Sydkredsen, 2 i Ølgod og 2 i Tarm.
Vi havde en fin økonomi, idet vi igennem en del år arr. motionsløb, så penge var ikke noget problem. Op

igennem 90´erne kneb det med tilslutning, så omkring år 2000 var der ikke meget tilbage af klubben, men den eksisterede da stadig.

År 2000 blev et yderst skelsættende år. Først på året fik jeg konstateret prostatakræft. Du fornemmer overhovedet ikke selv at være syg, er fuldt arbejdsdygtig og kan være i absolut lige så god form som altid, men der er altså nogle prøver, som viser, at den er helt gal.
I december 1999 væltede de fleste af skovene i Sønderjylland og her skulle have været afholdt DM i kort-orientering i år 2000. Kort-orientering dengang var, at man skulle løbe 2 korte baner samme dag. DM blev flyttet til Blåbjerg Plantage med OK West som arrangør.
Jeg blev opfordret til at være banelægger, så sammen med Arne Nygaard fra West lavede vi banerne. DM var i august og jeg skulle opereres i september. Det var en meget underlig tid.

1) at være fuldt arbejdsdygtig og i god form
2) stå foran en vanskelig operation, hvor mange anderledes tanker går igennem hovedet på én.

NÅ, men begge dele lykkedes fint, og i december var jeg i skoven igen.
MEN, det var jo også resulteret i nogle tanker om, hvordan fremtiden skulle forme sig,
Jeg var jo 62, havde et godt job, men arbejdede mange timer, så det resulterede i, at jeg ville gå på efterløn i 2001 for at prøve noget nyt !!

Det nye blev så først til noget i 2002, vi gik begge på efterløn i maj måned med en drøm om at realisere alt i Danmark og begynde et nyt liv i Frankrig.
Campingvognen blev pakket, tilbage igen efter 4 mdr., huset blev ikke solgt før i 2004, men vi var accepteret af de franske myndigheder, så vi var tilbage i Frankrig igen i det tidlige forår 2003, med en midlertidig base ca. 1 times kørsel nord for Toulouse.
Jeg havde jo allerede løbet en del o-løb i Frankrig og fortsatte så som medlem af en klub i byen Caussade, et enkelt medlem kunne tale engelsk, så det gik.
O-sporten i Frankrig er noget yngre end i DK, så jeg som H 65-løber havde stor fordel af mange års rutine. Jeg klarede mig næsten altid godt, og vandt en hel del løb. Dog kunne man finde på, at slå klasserne sammen fra H 60 og op grundet til tider få deltagere, i disse tilfælde blev det lidt sværere.
Klubberne var præget af godt kammeratskab og sammenhold, var man til løb en søndag, så var hele dagen sat af til dette. Alle blev og spiste sammen og alle var med til præmieoverrækkelsen, som meget tit startede med en tale af byens borgmester.
Der var til de fleste løb fri starttid, når man ellers var forhåndstilmeldt. Dette var virkelig behageligt, vi skulle jo køre lidt længere til løb end i DK, så man var mere frit stillet.
Kort og baner var af skiftende kvalitet, og man blev ofte stillet på ret skrappe opgaver, især i kuperet terræn.

I 2007 havde vi bygget nyt hus i en landsby, ca. 2 timer længere mod vest og nu ca. 1½ times kørsel nordvest for Toulouse. Jeg blev medlem af klubben NORD i byen Nerac, ca. 20 km væk, en klub med ca. 90 medlemmer og alle talte kun fransk.
Klubbens ildsjæl og træner hed Frederic Jordan og vi blev rigtig gode venner. Hele hans liv var O-løb, han tegnede kort, arr. konstant løb, interesserede sig meget for præcisionorientering (tidl. handicaporientering) og var også på det franske landshold i denne disciplin. Han tog sig også meget af især ungdomsløberne, som man også til de åbne løb prioriterede højt.
Jeg lavede selv adskillige træningsløb samt et enkelt åbent løb, som var et stafetløb.
Kendetegnede her også en rigtig god klubånd og godt kammeratskab.

Der var i princippet o-løbsmuligheder næsten hver uge året rundt, træningsløb eller åbne o-løb, vi skulle til tider køre lidt længere, ja, det var jo så en prioritering.

Der er, som tidl. nævnt o-løb, man husker bedre end andre. Nogle man klarer sig godt i og nogle, som bare er så udfordrende, så man tror det er lyv. Et par af sidstnævnte kommer her:

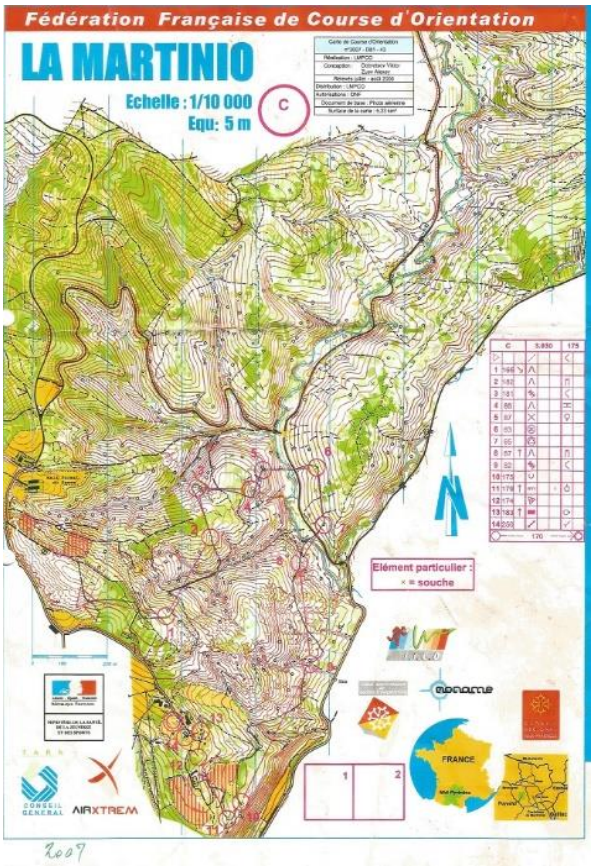

Fransk Mesterskab i 2007 i H-65:
Kort: La Martinio, 1:10 000, 5 m ækv.
Lokalt kaldes området O-helvede.

3030 m med 175 m stigning og 13 poster. O-mæssigt gik det rimeligt, men strækkene 8-9 og 9-10 var det rene helvede. Løb var umuligt, det var en slags kravlen !! Tiden blev 1.13.50 og i den bedste 3.del. Min kommentar til løbet var: " Hårdeste løb nogensinde". Det var virkelig o-helvede !

Det næste var i Alaric Bjergene ca. 40 km syd for Toulouse i 2009. Det var et 2-dages arrangement, hvor 1. etape foregik i et mergelbjergsområde. Det er nok det mest spektakulære løb, jeg nogensinde har løbet. Disse mergelbjergsformationer var helt fantastiske, men også lidt farlige at løbe i og på. Heldigvis var det fint vejr, i regnvejr tror jeg ikke løbet kunne have været gennemførligt. At sige, at det var meget svært er en underdrivelse !

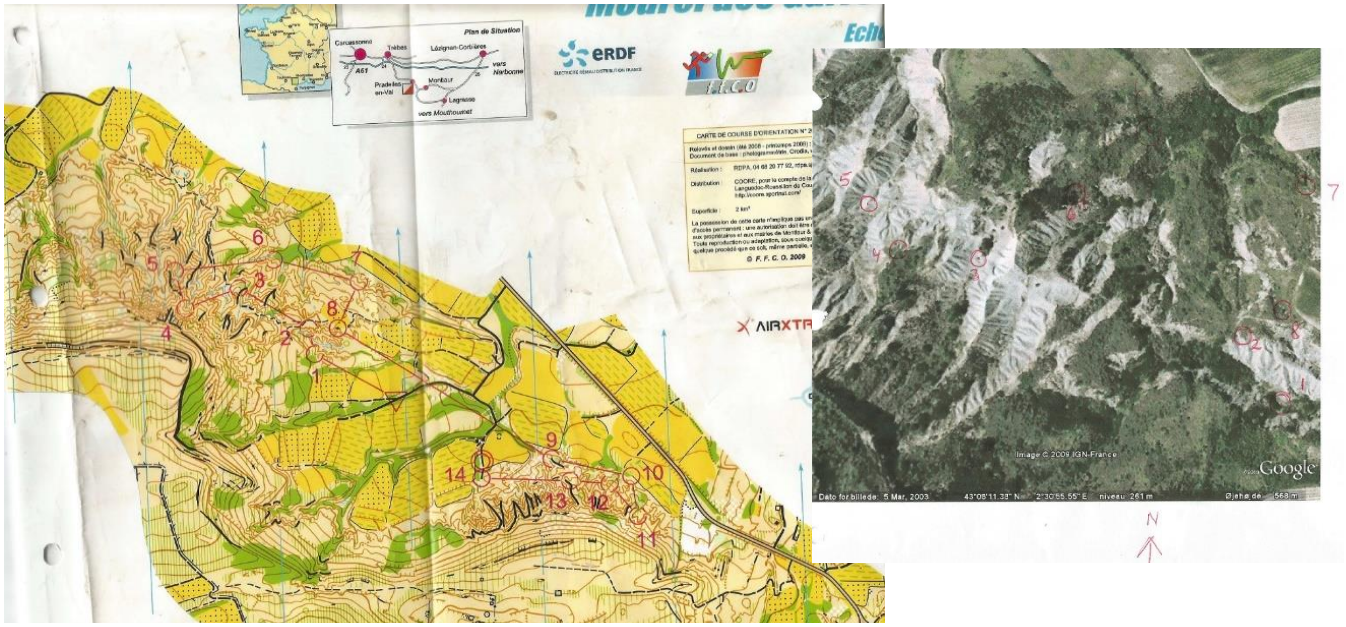

2009 Alaric Mergelbjerge syd for Toulouse
"Farligt I dårligt vejr"

Kort 1:7500, 5 m ækv. 2520 m med 14 poster og en del bom. Tiden 1.18.43 viste sig endda at være hæderlig, men jeg var bestemt ikke tilfreds med mig selv.

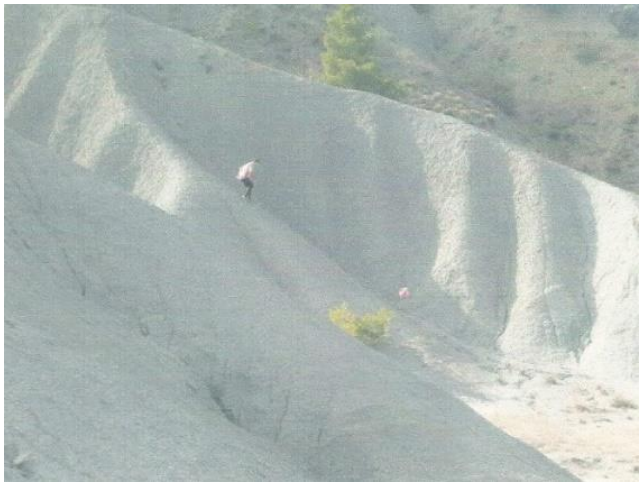

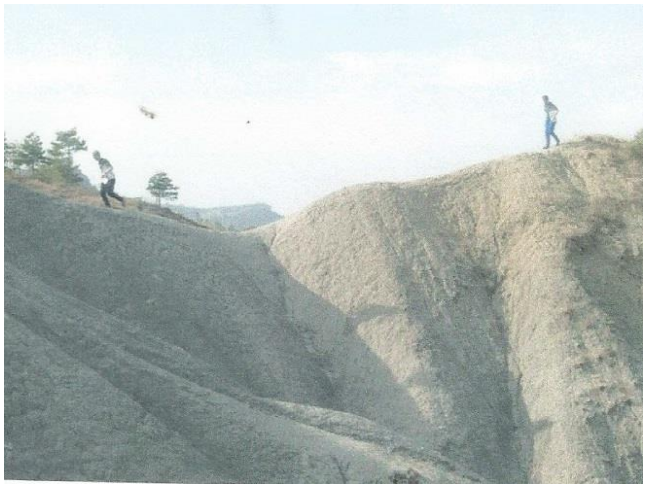

Der er også nogle løb, hvor man bare føler et "kick". Løbet, banen, kortet og ens egen formåen, alt går godt, og så er resultatet mindre betydende.

Et sådant løb var Fransk mesterskab i Sprint i 2010 i byen Figeac.
D.v.s. at mesterskaberne gjaldt kun i eliteklasserne, så mit løb blev til et natløb, men det var jeg forberedt på.

2010 FM i sprint i Figeac

Kort 1:4000, ækv. 2.5 m.
1900 m med 13 poster, uden bom og i tiden 0.27.37.
Jeg havde et rigtig godt løb, placeringen kender jeg ikke, men nogle løb i dagslys og mange andre med lys, så det kan ikke helt sammenlignes.

Et lignende løb var min første bysprint i Frankrig i 2005

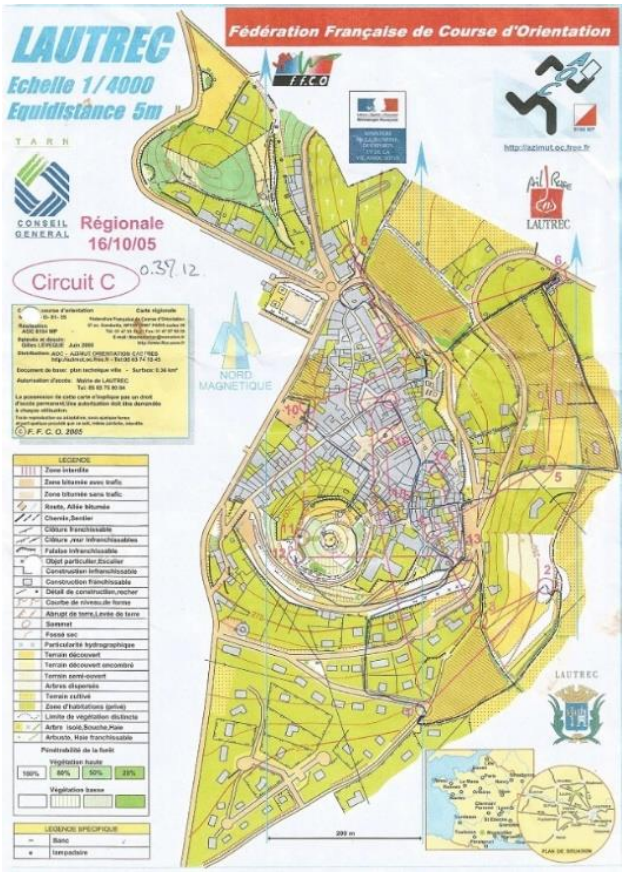

i byen Lautrec.
Kort 1:4000, ækv. 5 m.
2710 m, 115 m stigning, 16 poster, ingen bom i tiden 0.37.12, kan ikke huske placeringen, men den var god.

I 2009 var jeg til DM Sprint i Vordingborg. Jeg havde fået lov til at hjælpe, så Peter Nielsen og undertegnede, mener jeg, udgjorde et højst kompetent starterpar denne dag. Jeg løb så også min bane udenfor konkurrence, det var en stor fornøjelse.

I februar – marts 2010 tog Hanne og jeg den store tur med campingvognen Den Ibiriske halvø rundt. Først 2 x etapeløb i Portugal og senere nogle løb i Spanien. Vi nåede også Gibraltar, o-løbs mæssigt ok, vejrmæssigt koldt, vådt og blæsende.

2010 bød også på en tur til Sydafrika, hvor jeg deltog i de sydafrikanske O-mesterskaber. De foregik i et område ca. 30 km øst for Capetown i et relativt letløbet område. Det var kun sydafrikanske statsborgere som kunne vinde mesterskaber.
Første dag var mellem-lang. Selvom jeg havde anskaffet mig et kompas beregnet til den sydlige halvkugle, fik jeg det af uafklarede årsager ikke med på 1. dagen, og det gik da også helt galt. Kort efter starten vidste jeg

overhovedet ikke, hvor jeg var, så tiden gik bare. Efterhånden fik jeg da styr på det, og det blev til en 3.plads, dog kun l.43 min efter vinderen.
Dagen efter, til Klassisk lang, havde jeg det rigtige kompas med, og så var der ingen slinger i valsen. Jeg fik en sikker sejr, og kan vel næsten kalde mig for sydafrikansk mester for det år !!!

Ude er godt, men hjemme er bedst – tiden var ved at være der, til at vende tilbage til Danmark.
Vi vendte tilbage til Ølgod i oktober 2014, klar til at renovere endnu et hus. Der var ingen o-klub mere, den blev nedlagt i begyndelsen af 00´erne, så min nye klub kom til at hedde OK Esbjerg, grundet en stor bekendtskabskreds der.
I 2013 blev Ølgod Plantage omdøbt til at hedde Ølgod Byskov, skoven ejes af Varde kommune, men der er en støtteforening i Ølgod, som hedder Ølgod Byskovs Venner. Ja, hvad skete der, fra 2016 blev jeg formand for denne forening, det smager da lidt !
Ølgod Byskov er nu også omtegnet, kortet fremstår i 1:8000 og bliver løbende revideret. Et nyt kort Ølgod Vest i 1:5000 tegnede jeg i 2016, dette kort indeholder en ny lille skov samt bydelen Ølgod vest og overlapper Ølgod Byskov.
De øvrige gamle kort eksisterer ikke mere.

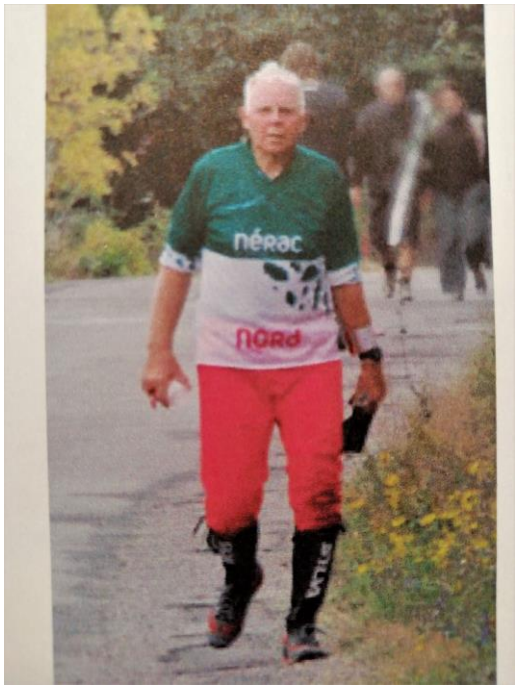

En træt 0-løber, efter 2 dage i Alaric området 2009.

O-løb bliver det ikke til mere af. 2 nye knæ samt øjenproblemer giver balanceproblemer ved færden i skov.
Jeg føler mig da så også tilfreds med min nuværende status: At være med til at passe en skov, prøve at vedligeholde et par o-kort, vedligeholde et Find-vej projekt, lave et træningsløb ind i mellem, og så ellers bare hjælpe der, hvor der er interesse for O - sporten, natur og egnens historie

Dette betyder, at det forhåbentlig bliver til mange flere år endnu end de foreløbige 70 år med orientering !

Med o-hilsen
Viggo Hansen

Klubber:
Vordingborg Roklubs Orienteringssektion 1952 – 1963
0-63, Vordingborg 1963 – 1984
OK West 1984 – 1986
Ølgod IF, Orientering 1986 – 2003
Orientation, Caussade, Frankrig 2003 – 2007
Club NORD, Nerac, Frankrig 2007 – 2015
OK Esbjerg 2015 -